

پادشاھیک هے بوو لہ خہلکانی پیش ئیوھ، وجادووگھریکی هے بوو

لہ سوھے ییھوہ - رہزای خوای لیبیت - کہ پیغہ مبھری خودا - صلی اللہ علیہ وسلم - دھ فرمویت: «پادشاھیک هے بوو لہ خہلکانی پیش ئیوھ، وجادووگھریکی هے بوو کاتیک جادووگھرہ کہ پیر بوو بے پادشاھی ووت: من بھتمن بووم منالیکم بو بنیرہ با فیئری جادووی بکھم، ئه ویش مندالیکی بو نارڈ تا فیئری بکات، (کورہ مندالہ کہ) لہو ریکایہی کہ ہاتوچوئی پیدا دھ کرد؛ خواناسیکی گوشه گیر ہے بوو کورہ مندالہ کہ لے لای دادہ نیشت، وگوئی لہ قسہ کانی ہرادہ گرت ویٹی خوش بوو، جا کاتیک دھ چوو بو لای جادووگھرہ کہ بے لای خواناسہ کہدا دھ رقبشت ولہ لای دادہ نیشت، بؤیہ (بھوئی دواکھ وتنہوہ) جادووگھرہ کہ لیبیدہ دا، مندالہ کہ سکالائی ئه مھی لای خواناسہ کہ کرد، ئه ویش ووتی: ئه گھر لہ جادووگھرہ کہ ترسای بلن: لہ مالھوہ دوایان خستم، کاتیکیش لہ مالھوہ ترسایت بلن جادووگھرہ کہ دوای خستم، لہ کاتیکدا ئه و له سر ئه مھالہ بھر دوام بوو برؤز بکیان ہات بھسمر ئاڑھ لیکی دپنھی زل کہ پریئی لہ خہلکی گرتبوو، ووتی: دھ بئ ئه میرو بزانم، ئایا جادووگھرہ کہ باشتھرے یان خواناسہ کہ؟

بھر دیکی ہلگرت و ووتی: خوایہ ئه گھر کر دھوہی خواناسہ کہت لہ لا خوشہ ویستھر لہ کر دھوہ کانی جادووگھرہ کہ؛ ئه مھ ئاڑھ لہ بکوڑہ تا خہلکی دھر بیازیان بیت، بھر دھ کہی تیگرت و ئاڑھ لہ کہی کوشت و خہلکہ کہ دھر بیازیان بوو، ئینجا ہات بولای خواناسہ کہ وئمھی بو باسکرد، کابرای خواناس پیٹی ووت: ئهی کوری خوم، ئه میرو تو لہ من باشتھری، کارت گھی شتوتھ ئه و ہرادہ یہی کہ من دھ بیینم، دلینابہ تو تو وشی تاقیکردنہ وہ دھ بیت، ئینجا ئه گھر تو وشی تاقیکردنہ وہ بھویت، ہھوال سہ بارہت بھ من نہ دھیت، ئه مھ و مندالہ کہ وای لیھات بھوو کوئی زگماگ و بھلہ کی چاک دھ کر دھوہ، و دھر د و نہ خوشی بھ کانی دیکھیشی چارہ سر دھ کرد، ہاو دھ میکی پاشا کہ کوئی بوو ئه مھی بیسٹ، بھ خہلات و بھ راتیکی زورہ وہ ہات بو لای، ووتی: ہھ موو ئه مھ دیاریہ بو تو ئه گھر چاکم بکھیتھوہ، ئه ویش ووتی: خو من کھس چاک ناکھ مھوہ، بھلکو ہھر تھنا خوای گھورہ خہلکی چاک دھ کاتھوہ، ئه گھر تو ویش باوہر بھ خوا بھیتھیت، داوات بو دھ کھم خوای گھورہ چاکت بکاتھوہ، ئه ویش باوہری بھ خوا ہیانا خوای گھورہ چاکی کر دھوہ، ہاتھوہ بو لای پادشا و لہ لای دانیشت ہھروہ ک چوں لہ پیشدا دادہ نیشت، پادشا پیٹی ووت: کئی چاوی پیدایتھوہ؟ ووتی: بھر ور دگارم، (پادشا) ووتی: بو پھر ور دگاریکی تر تھیہ جگہ لہ من؟ ووتی: بھر ور دگاری منیش و تو ویش ہھر اللہ یہ، ئه ویش گرتی دھستی کرد بھ ئہ شکھ نجھ دانی تا وہ کو خہ بھری لہ مندالہ کہ دا، ئینجا مندالہ کہ یان ہیانا، پادشا پیٹی ووت: کورہ بچکولہی خوم، لہ جادووگھریدا گھی شتوویتھ ئاستیک کہ کوئی و بھلہ کی چاک دھ کاتھیت، وئه وہ وئه وہ دھ کاتھیت، (کورہ مندالہ کہ) ووتی: من کھس چاک ناکھ مھوہ، تھنا ہھر خوای گھورہ خہلکی چاک دھ کاتھوہ، ئه ویشی گرت و دھستی کرد بھ ئہ شکھ نجھ دانی، تا (مندالہ کہ) ہھ والی دا سہ بارہت بھ کابرای خواناس، خواناسہ کہ بیش ہیتنا پیٹی ووترا: لہ دینہ کہت پاشگھز بھر وو، ئه ویش برازی نہ بھوو، (پادشا) بانگی کرد ہھر یہیک ہیتنا و لہ بان سہری دانرا ہھتا سری کرا بھ دوو کھر تھوہ وھر دوو لای کھی سہری کھوتن بھسمر زھویدا، پاشان ہاو دھ مھ کھی پادشا ہیتنا، پیٹی ووترا: لہ دینہ کہت پاشگھز بھر وو لای کھی سہری کھوتن بھسمر زھویدا، ئینجا مندالہ کہ یان ہیانا و پیٹی ووترا لہ دینہ کہت پاشگھز ووھر دوو لای کھی سہری کھوتن بھسمر زھویدا، ئه میش برازی نہ بھوو، ہھر لہ بان سہری ئه ویشی کرد بھ دوو پارچھو بھر وو، ئه میش برازی نہ بھوو، دایہ دھست کوئمہ لیک لہ پیاوه کانی و ووتی: بیہن بو سر ئه و شاخہ و سہری بھر وو، ئه میش برازی نہ بھوو، دایہ دھست کوئمہ لیک لہ پیاوه کانی و ووتی: بیہن بو سر ئه و شاخہ و سہری بخہن بھسمریدا، کہ گھی شتوتھ لو تکہ کھی، ئه گھر لہ دینہ کھی پاشگھز بھویتھوہ باشہ، ئه گھر نا فریبیدہ نه خوارہ وو، ئه ویش بھر دیان و بھ شاخہ کھدا سہریان خست، (مندالہ کہ) ووتی: خوایہ چوں دھ تھویت ئه مانہم لہ کوئی بھر وو، شاخہ کھ کھو تھ لہ رزین ئه وان کھو تھ خوارہ وو، ئه میش ہاتھوہ بو لای پادشا، پادشا پیٹی ووت: ہاوہ لہ کانت چیباں کرد؟ ووتی: خوا لہ کوئلمی کر دنہ وو، ئه ویش دایہ وو دھست چہند کھسیکی دیکھ لہ پیاوه کانی و ووتی: بیہن لہ بھلہ میکدا ہھلیکرگن تا دھ گھنہ نا وہ راستی دھر بیا کھ، ئه گھر لہ دینہ کھی پاشگھز بھویتھوہ باشہ ئه گھر نا فریبیدہ نه ناوی، ئه وانیش بھر دیان، ئه ویش (مندالہ کہ) ووتی: خوایہ چوں دھ تھویت ئه مانہم لہ کوئی بھر وو، بھلہ مھ کھ قلب بھویتھوہ وھہ موو نو قم بھوون، وئه ویش (پاش ئه وہی دھر بیازی بھوو) ہاتھوہ بو لای پادشا، پادشا

پی ووت: هاوله کانت چیان لیهات؟ ووتی: خوا له کوْلَمی کردنوه، ئینجا به پادشای ووت: تو ناتوانیت من بکوژیت، هه تا چیت پیده‌لیتم نه و ده کهیت، ووتی: نه وو چیبی؟ ووتی: خه‌لکی هه ممو له یه ک گوره پاندا کو بکمره ووبم بهسته به دارخورمایه که ووه، پاشان تیریک له تیردانه کم دهربهیته، و تیره که بخمه ناو جمهگی کهوانه که و پاشان بلن: به ناوی خوا پهروه ردگاری مندالله که دوای نه وو تیره کم تیبگره، نه گهر تو نه مهت کرد، ئیتر ده مکوژیت، نه ویش هه ممو خه‌لکی له یه ک خاکدا کوکرده و له سه رلقی دارخورماکه مندالله که بسته ووه، پاشان تیریکی له تیردانه که هله‌لکرت، و خستیه ناو جمهگی کهوانه که ووه، ووتی: به ناوی خوا، پهروه ردگاری مندالله که، تیره که تیبگرت، بهر لایه کی سه‌ری (لاجانگی) که ووت، (مندالله که) دهستی نایه سه ر لاجانگی که شویتی تیره که بwoo و مرد، خه‌لکی هه ممو ووتیان: باوه‌رمان هینا به پهروه ردگاری مندالله که، باوه‌رمان هینا به پهروه ردگاری مندالله که، باوه‌رمان هینا به پهروه ردگاری مندالله که، پیاویک هات بو لای پادشا ویتی ووت: ئایا ده زانیت نه ووهی لیتی ده ترسایت سویند به خوا نه میره بروویدا، خه‌لکی تازه باوه‌ریان هینا، نه ویش (پادشا) فهرمانی ده رکرد به چالکردن (له‌غم لیدان)، له سه ر کوچه و کولانه کان چالکرا و ئاگریان تیدا کرایه ووه و (پادشاکه) ووتی: هه رکه سیئک له دینه که پاشگه نه بوبیوه و بیسوینن تیایدا، یان پیتی بوو تریت: خوتی تن فیریتده، نه وانیش وايان کرد، هه تاوه کو ته نانهت ژنیک هات مندالیکی خوی پی بwoo، سلی کرد و ترسا له ووهی خوی «تن فیریدا، مندالله که پیتی ووت: دایه ئارام بگره، چونکه به راستی تو له سه ر هه قیت

[صه حیجه] [موسیلم گیراویه تیوه]

پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - پیمان راده‌گهیه‌نیت که له ئومه‌تاني پیش ئیمه پادشایک هه بwoo، وجادووگه‌ریکی هه بwoo، کاتیک جادووگه‌ره که پیر بwoo به پادشای ووت: من بهته‌من بoom گهنجیکم بو بینیره با فیزی جادووی بکه، پادشاکه گهنجیکی - غولامیکی - بو نارد تا فیزی بکات، له ریگای گهنجه‌که‌دا که هاتوچوی پیدا ده کرد؛ خواناسیکی گوشه‌گیر هه بwoo و گهنجه که جاریکیان له لای دانیشت، و گویی له قسه‌کانی برآگرت ویتی خوش بwoo، جا کاتیک ده چوو بو لای جادووگه‌ره که به لای خواناسه‌که‌دا ده ریشت وله لای داده‌نیشت، بؤیه جادووگه‌ره که لییده‌دا بهه‌وی دواکه‌وتنه ووه، گهنجه که سکالای ئمهه لای خواناسه‌که کرد، نه ویش ووتی: نه گهر له جادووگه‌ره که ترسای بلن: له ماله‌وه دوايان خستم، کاتیکیش له ماله‌وه ترسایت بلن جادووگه‌ره که دواي خستم، له کاتیکدا نه ووه سه ر ئه م حالم بهردوام بwoo؛ روزیکیان هات به سه ر ئاژه‌لیکی درنده‌ی زل که ریتی هاتوچوی له خه‌لکی گرتی بwoo، ووتی: ده بن نه میره بزامن، ئایا جادووگه‌ره که باشتره یان خواناسه‌که؟ بهدیکی هله‌لکرت، ووتی: خواهه نه گهر کرده ووهی خواناسه‌که‌ت له لا خوش‌هه‌ویستره له کرده ووه کانی جادووگه‌ره که؛ ئهم ئاژه‌لله بکوژه تا خه‌لکی ده بازیان بیت، بردنه که تیبگرت وئاژه‌لله که کوشت و خه‌لکه که ده بازیان بwoo، ئینجا هات بو لای خواناسه‌که وئمهه بو باسکرد، کابرای خواناس پیتی ووت: نه کوری خۆم، نه میره تو له من باشتری، کارت گهیشت‌توهه نه وه راده‌یه که من ده بینم، دلنيابه تو تووشی تاقیکردنوه ده بیت، ئینجا نه گهر تووشی تاقیکردنوه بوبیت، هه وال سه باره‌ت به من نه دهیت، نه مه وغولامه که واي لیهاتبوو کویی زگماگ ویله‌کی چاک ده کرده ووه، و ده رد ونه خوشیه کانی دیکه‌یشی چاره‌سه ر ده کرد به ئیزنى خوا گهوره، هاوده میکی پاشا که کویی بwoo نه مه بیست، به خه‌لات و به راتیکی زوره ووه هات بو غولامه که، ووتی: هه ممو ئهم دیاریه بو تو نه گهر چاکم بکه‌یه ووه. غولامه که ووتی: خۆ من که س چاک ناکه مه ووه، به لکو هه ته‌نها خوا گهوره خه‌لکی چاک ده کاته ووه، نه گهر توپیش باوه‌ر به خوا بهتیت، داوات بو ده کم خوا گهوره چاکت بکاته ووه، نه ویش باوه‌ری به خوا هینا و خوا گهوره چاکی کرده ووه، هاته ووه بو لای پادشا و له لای دانیشت هه روکه چون له پیشدا داده‌نیشت، پادشا پیتی ووت: کئ چاوی پیدایته ووه؟ ووتی: پهروه ردگارم، پادشا ووتی: بو پهروه ردگاریکی ترت هه یه جگه له من؟ ووتی: پهروه ردگاری منیش و توپیش هه ر الله يه. نه ویش گرتی دهستی کرد به ئه شکه‌نجه‌دانی تاوه کو خه‌بهری له غولامه که دا، ئینجا غولامه که‌یان هینا، پادشا پیتی ووت: کوری خۆم، له جادووگه‌رییدا گهیشت‌ویته ئاستیک که کویی ویله‌کی چاک ده کاته ووه، وئه ووه ده که‌یت. غولامه که ووتی: من که س چاک ناکه مه ووه، ته‌نها هه خوا گهوره خه‌لکی چاک ده کاته ووه، ئه ویشی گرت و دهستی کرد به ئه شکه‌نجه‌دانی، تا غولامه که هه والی دا سه باره‌ت به کابرای خواناس. خواناسه‌که بیش هینرا پیتی ووتری: له دینه که‌ت پاشگه ز ببه‌ره ووه، پاشان هاوده مه که‌ی پادشا هینرا، پیتی ووتری: له هه ره‌یه که هینرا وله بان سه‌ری دانرا هه تا سه‌ری کرا به دوو که‌رته ووه. پاشان هاوده مه که‌ی پادشا هینرا، پیتی ووتری: له دینه که‌ت پاشگه ز ببه‌ره ووه، ئه ویشی رازی نه بwoo، هه ره له بان سه‌ری دانرا وسه‌ری ئه ویشی کرد به دوو پارچه ووه. ئینجا غولامه که‌یان هینا و پیتی ووتری له دینه که‌ت پاشگه ز ببه‌ره ووه، ئه میش رازی نه بwoo، پادشاکه غولامه که‌ی دایه دهست کۆممه‌لیک له پیاوه کانی له نیوان سئ بو ده که س ده بون. ووتی: بیههن بو سه ر ئه و شاخه وسه‌ری بخه بسه‌ریدا، که گهیشتنه لوتکه که، نه گهر له دینه که‌ی پاشگه ز بوبیوه و باشه، نه گهر نا فیریتیده نه خواره ووه، نه وانیش بردیان و به شاخه که دا سه‌ریان خست. غولامه که ووتی: خواهه چون ده ته ویت ئه مانه م له کوبلکه ره ووه، شاخه که زور به توندی

که وته لهرزین ئەوان کەوتىه خوارەوە، ئەمېش بە رېیکردن ھاتەوە بۆ لاي پادشا. پادشا پىيى ووت: ھاوهلەكانت چىيان كردى؟ ووتى: خوا لە كۆلمى كردنەوە. پادشا غولامەكەي دايەوە دەست چەند كەسيكى دىكە له پياوه كانى، ووتى: بىبىن لە بەلەمېكدا ھەلىيگەن تا دەگەن ناوه راستى دەرىاكە، ئەگەر لە دينەكەي پاشگەز بۇويەوە باشە ئەگەر نا فېرىيىدەن ناو دەرىاكە. ئەوانىش بىرىدان، غولامەكە ووتى: خوايە چۆن دەتھوېت ئەمانەم لە كۆلبەرەوە، بەلەمەكە قىلپ بۇويەوە وەھەمۇ نۇقۇم بۇون، وغۇلامەكە بە رېيىكەن ھاتەوە بۆ لاي پادشا. پادشا پىيى ووتى: ھاوهلەكانت چىيان كردى؟ ووتى: خوا لە كۆلمى كردنەوە، ئىنجا غولامەكە بە پادشاي ووتى: تو ناتوانىت من بىكۈزىت، هەتا چىت پىيەدەلىم ئەوە دەكەيت. پادشا ووتى: ئەوھە چىيە؟ ووتى: خەلکى ھەمۇ لە يەك گۆرەپانى دىاردا كۆبکەرەوە، وېم بەستە بە دارىكەوە، پاشان تېرىك لە تىرداڭە كەم دەرىبەيىنە، وتىرەكە بەخەرە ناو جەرگەي ھەوانەكەوە وپاشان بلىنى: بە ناوى خوا پەروەردگارى غولامەكە، ودۋاي ئەوھە تىرەكەم تېيىگەرە، ئەگەر تو ئەممەت كردى، ئىتەر دەمكۈزىت، ئەۋىش ھەمۇ خەلکى لە يەك خاڭدا كۆكىرەدەوە و لەسەر لقى دارخورماكە مەندالەكەي بەستەوە، وپاشان تېرىكى لە تىرداڭە كەي ھەلگرت، وختىيە ناو جەرگەي ھەوانەكەوە، ووتى: بە ناوى خوا پەروەردگارى غولامەكە، پاشان تېرىكە تېيىگەرت، وېھر لايەكى سەرى (لاجانگى) كەوت لە نىوان چاۋ وگوپى، غولامەكە دەستى نايە سەر لاجانگى كە شۇئىنى تېرىكە بۇو ومرد. خەلکى ووتىان: باوهەرمان ھېتىنا بە پەروەردگارى مەندالەكە، باوهەرمان ھېتىنا بە پەروەردگارى مەندالەكە، باوهەرمان ھېتىنا بە پەروەردگارى مەندالەكە. پىاۋىك ھات بۆ لاي پادشا پىيى ووتى: ئايا دەزانىت ئەوھى لىيى دەترسایت؟ سوئىند بە خوا ئەمېرۇ ىرووپىدا، ئەمېش بىرىتى بۇو لەوھى خەلکى شۇئىنى غولامەكە كەوتىن وەھەمۇۋىان باوهەرمان بە پەروەردگارى باوهەرمان ھېتىنا، پاشان پادشا فەرمانى كرد بە لېدانى چالى گەورە ولاكىشەبى لەسەر كۆچە كۆلآنەكاندا وئاڭرىان تىيدا كرايەوە، پادشاكە ووتى: ھەركەسىك لە دينەكەي پاشگەز نەبۇويەوە فېرىتى بىدەنە نىۋىيەوە، ئەوانىش ئەوھى پادشاكە فەرمانى پېڭىردى بۇو جىئەجىتىان كرد، ھەتاوهە كو تەنانەت ژىتىك ھات مەندالىكى خۆى بىت بۇو، وەستا لە شۇئىنى خۆى وەھزى نەكىر بېجىتە نىۋ ئاڭرەوە، مەندالەكەي پىيى ووتى: دايە ئارام بىگە، چۈنكە بەرەستى تو لەسەر ھەقىتى

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3303>

